

се издържали изключително съ средства на общината (а именно отъ черковно-общинскитѣ доходи и пособията на еснафитѣ), то въ началото на всѣка година той съставлялъ, освѣнъ общия бюджетъ на общината, специаленъ такъвъ за приходитѣ и разходитѣ по издържане на училищата. Всичкиятъ тоя бѣлѣжитъ успѣхъ е билъ дѣло туку рѣчи на единъ само човѣкъ.

Той съ усърдие работилъ за добрата уредба на сливенскитѣ училища и за подбирането на способни учители, отъ каквито Сливенъ въ единъ дълъгъ периодъ не се лишилъ (за доказателство на което сж учителитѣ: Иванъ Добровски, Сава Ил. Доброплодни, Добри П. Чинтуловъ, Никола С. Михайловски, Димитъръ Костовъ. Любомиръ Младеновъ, Миланъ п. Савовъ, Костадинъ С. Задгорски, Димитъръ ив. Инзовъ, Ст. П. Стефановъ, Илия Д. Жечковъ, Никола Д. Боровъ, Анастасъ Х. Добревъ, Петко Вълнаровъ, Тодоръ Н. Шишковъ, Димитъръ Г. Димитровъ, Петъръ Х. Димитровъ, Михаилъ П. Икономовъ, Петъръ Ивановъ. Яни Сотировъ, Атанасъ Узуновъ, Михаилъ Грековъ, Захарий П. Коняровъ, Христо А. Богоровъ Пенчо Черковски, както и учителкитѣ: Елисавета Желева, Аргири Димитрова и Зюмбюля Ив. Талимова) Въ повечето случаи той самъ сключвалъ договоритѣ съ учителитѣ отъ името на общината и се грижелъ за своеврѣменното изплащане на заплатитѣ имъ. Той полагалъ голѣми старания за изнамѣрване постоянни източници за редовното издържане на училищата и се грижелъ за редовното събиране на общинскитѣ доходи, които съставлявали най-важния параграфъ на училищния бюджетъ. Въ качеството си на членъ секретаръ на общината, епитропъ (попечитель) и училищенъ настоятель, той редовно посѣщавалъ училищата, разпитвалъ за тѣхнитѣ нужди, грижелъ се за снабдяването имъ съ нуждитѣ пособия и за поддържането въ добро състояние училищнитѣ здания. По негово прѣдставление и подъ негово надзоръ, на бѣдни ученици нѣколко пѣти въ годината се раздавали обуца, учебници и други училищни пособия.

Панайотъ Минковъ, като единъ меценатъ, билъ ревностенъ покровителъ на образованието. Всичко, което се отнасяло до народната просвѣта, живо го интересувало. Най-добритѣ му приятели били измежду членоветѣ на учителското тѣло. Особенно удоволствие му съставлявало да приема на трапезата си лица, които били се посветили на просвѣтителното дѣло — умственното и нравственно възпитание на младежта. Ни едно културно дѣло не е било чуждо за него. Първото драматическо прѣдставление въ Сливенъ се дало въ неговия домъ, а именно прѣзъ 1859 г. въ кжщата му за пръвъ пѣтъ се прѣдставила комедията „Михалъ“,